

ततः उपभोगात् ॥ १३ ॥ कथं कष्टाच्च संसारान्मुच्यत इत्यस्योत्तरमाह तत्र कर्मत्यादिना जातीयोनिषु ॥ १४ ॥ १५ ॥ संयमश्चित्तैकाग्र्यं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यश्च योगीति संपदं शो विषविद्याविदमिव कर्मसंगः प्रतीयमानोऽपि योगिनिन बाधते योगी इतरेभ्यः श्रेष्ठ इत्यर्थः यतो योगी अतो मुक्तः चत्वर्यं परीचशब्दौ हेत्वधारणार्थौ यस्तु योगी स हि योगबलान्मुक्त एवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ कर्मिणां विलंबेन मुक्तिरित्याह वर्तमानस्येति ॥ २२ ॥ एवमिति अयं आत्मा ब्रह्मसन्विकृतः जीवत्वं प्राप्तः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ननु स्वतंत्रा एव बहवश्चेतनाः न ब्रह्मविकारा इत्याशंक्य शरीरमात्मन इत्यादिना पौर्विकी श्रुतिरिति

ततस्तु क्षीयते चैव पुनश्चान्यत्प्रचीयते ॥ यावत्तन्मोक्षयोगस्थं धर्मनैवावबुध्यते ॥ १३ ॥ तत्र कर्मप्रवक्ष्यामि सुखी भवति येन वै ॥ आवर्त्तमानो जातीययथान्यो न्यासु सत्तम ॥ १४ ॥ दानं व्रतं ब्रह्मचर्यं यथोक्तं ब्रह्मधारणं ॥ दमः प्रशांतता चैव भूतानां चानुकंपनं ॥ १५ ॥ संयमश्चादृशं स्य च परस्वादानवर्जनं ॥ व्यलीकानां मकरणं भूतानां मनसा भुवि ॥ १६ ॥ मातापित्रोश्च शुश्रूषा देवतातिथिपूजनं ॥ गुरुपूजा घृणा शौचं नित्यमिन्द्रिय संयमः ॥ १७ ॥ प्रवर्त्तनं शुभानां च तत्सतां वृत्तमुच्यते ॥ ततो धर्मः प्रभवति यः प्रजाः पाति शाश्वतीः ॥ १८ ॥ एवं सत्सु सदा पश्येत्तत्राप्येषा ध्रुवा स्थितिः ॥ आचारो धर्ममाचष्टे यस्मिन् शांता व्यवस्थिताः ॥ १९ ॥ तेषु तत्कर्म निक्षिप्तं यः स धर्मः सनातनः ॥ यस्तं समभिपद्येत न सदुर्गतिमाप्नुयात् ॥ २० ॥ अतो नियम्यते लोकः प्रच्यवन्धमवर्मसु ॥ यश्च योगी च मुक्तश्च स एतेभ्यो विशिष्यते ॥ २१ ॥ वर्त्तमानस्य धर्मेण शुभं यत्र यथा तथा ॥ संसारतारणं ह्यस्य कालेन महता भवेत् ॥ २२ ॥ एवं पूर्वकृतं कर्म नित्यं जंतुः प्रपद्यते ॥ सर्वतत्कारणं येन विकृतो यमिहागतः ॥ २३ ॥ शरीरग्रहणं चास्य केन पूर्वं प्रकल्पितं ॥ इत्येवं संशयो लोके तच्च वक्ष्याम्यतः परं ॥ २४ ॥ शरीरमात्मनः कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ त्रैलोक्यमसृजद्ब्रह्मा कृत्स्नं स्थावरजंगमं ॥ २५ ॥ ततः प्रधानमसृजत्प्रकृतं तिस्रशरीरिणां ॥ यया सर्वमिदं व्यासं यालोके परमा विदुः ॥ २६ ॥ इदं तत्क्षरमित्युक्तं परं त्वमक्षरं ॥ त्रयाणां मिथुनं सर्वमैकं कस्य पृथक् पृथक् ॥ २७ ॥

त्यतैः श्लोकैः प्रत्याचष्टे सर्वलोकः कार्यसमष्टिः तस्याः पिता माया शबलं ब्रह्म पितामहः शुद्धं तत् आत्मनः शुद्धस्य शरीरं अव्याकृताकाशं आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः मायां कृत्वा उत्पाद्य तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तमे तितदुत्पत्तिस्मृतेः नो व्योमापरो यदिति तच्छेदः प्राक्तदभावश्रुतेः श्वकृत्स्नं सृज्वात्मकं त्रैलोक्यं ॥ २५ ॥ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रधानं ते जो बन्वात्मकं जोवानां प्रकृतं अभिव्यक्तिस्थानं देहाद्याकारं यद्ब्रह्म कृत्या ॥ २६ ॥ क्षरं जडं अक्षरं तद्वच्चिच्छिन्नं चैतन्यं जीवेश भावाकांतिं त्रयाणां क्षराक्षरशुद्धानां मध्ये मिथुनं क्षराक्षरं सर्वमिदं व्यासं यालोके परमा विदुः ॥ २७ ॥